

בש"פ 5397/21 - טל באשר מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5397/21

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

טל באשר מזרחי

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בירושלים מיום 28.7.2021 במ"ת 21-05-16347 שניתנה על-ידי כבוד השופט א' רומנוב

תאריך הישיבה: ב' באלוול התשפ"א (10.8.2021)

בשם העורר: עו"ד ארז בר-צבי, עו"ד עידן בוטבול

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חינאומי-כרם

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בירושלים מיום 28.7.2021 (מ"ת 21-05-16347, השופט א' רומנוב). בית המשפט המוחזי דחה את בקשתו של העורר לעזון חוזר בהחלטה מיום 1.6.2021 המורה על מעצרו עד לתוכם ההליכים המשפטיים בעניינו (השופט א' אברבנאל).

2. ביום 9.5.2021 הוגש לבית המשפט המוחזי כתוב אישום נגד העורר ובת זוגו הכלול שני אישומים.

3. על-פי המתואר באישום הראשון העורר פנה למתלוון, שהוא בכיר במוסד ציבורי, באמצעות ישomon היכratioot עמוד 1

והוציא לו לקיים מפגש מיני תמורה תשולם, תוך שהוא מתחזה לבוחר צער. לאחר שציגם את המתלוון שואה בדירה מגורים עם ע'י, צערו שהעורר גיס לזכרך, אימ' העורר על המתלוון שיפץ את הציולמים וההתכתבויות שבידיו. בדרך זו דרש העורר מהמתלוון כספים בעשר הזרדמניות שונות, בסכומים שונים בין 00 15,000 שקלים ועד ל-450,000 Dolars. כמו כן העורר אימ' על המתלוון שיפגע בו וובני משפחתו אם לא יעביר אליו את הכספי (כך למשל אימ' עליו ש"י חתיר אותו לגזרים" ו"גמר" את ילדיו). על-פי הנטען בכתב האישום החל מיום 29.7.2019 ועד ליום 21.4.2021 העביר המתלוון לעורר ולבת הזוגו סכום כולל של 2,450,000 שקלים.

4. על-פי המתויר באישום השני העורר סחט גם את ש', אדם נוסף שאיתו הייתה לו היכרות מוקדמת והוא חייב כספים לצד שלישי. העורר אימ' על ש' שאם לא ישלם את חובו הוא יפגע בו ובמשפחה, וכותזאה מכך ש' שלם לעורר כ-000,6 שקלים. כמו כן העורר דרש מ-ש' תמורה שונות, ובנה שימוש בדירות, בין היתר, לצורך מה שהוא הגדר כ"עוזק". בנוסף העורר דרש מ-ש' לסייע לו בצלום המפגש המתויר באישום הראשון. עוד נטען כי גם ע', שנזכר לעיל, נדרש לשתף פעולה עם העורר בנגד רצונו תוך שהוא אחראי אימ' עליו שאם לא ישף עמו פעולה הוא ישורף את ביתו ויכה את בני משפחתו.

5. בגין כל אלה יוחסו לעורר העבירות הבאות: סחיטה באיזומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ארבע עבירות, שתיים מהן בצויר סעיף 29 לחוק זה), התחזותcadem אחר לפי סעיף 441 לחוק העונשין, קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, וכן השמדת ראייה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בבקשתה נטען, כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמו, ובנה גרטטו של המתלוון, מצויים שנאספו ממכשירי הטלפון הנайдים של העורר ובת הזוגו, הודאה חלקיית של העורר במיחסו לו, דברים שמסרתה בת זוגו בחקירה, וכן שטרות מסומנים בסך 100,000 שקלים שאין חולק כי העורר קיבל מידיו של המתלוון. כמו כן צוין כי העורר הוא בעל עבר פלילי מכובד הכלול שלוש הרשעות קודמות בעבירות של איזומים ותקיפה, בגין תלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על תנאי בני הפעלה. העורר לא חלק על כך שבתקופה שבין יום 29.7.2019 ועד לחודש פברואר 2020 סחט באיזומים מהמתלוון סכום של כ-200,000 שקלים, אך לגבי יתרת הסכום טען כי אין להוציא מכלל אפשרות שאחרים ביצעו את מעשי הסחיטה. בנוסף הוא טען לאכיפה ברננית, לנוכח העובדה שכגンド האדם שהגה לטענות את רעיון הסחיטה, והוא אף בעל עבר פלילי בעבירות מרמה, לא הוגש כתב אישום.

7. ביום 1.6.2021 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, אף מביל שהתבקש תסקير (להלן: החלטת המעצר). בית המשפט המחוזי קבע כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת המעשים המיחסים לו במסגרת האישום הראשון. באשר לאישום השני, בית המשפט המחוזי קיבל את טענת העורר לפיה משקל הראיות שהוצעו ביחס לאישום זה נמוך. בית המשפט המחוזי דחה את טענות העורר לפיהן הוא מופלה לרעה ביחס למעורב נוספים לא הוגש כתב אישום, וקבע כי בניגוד אליו חלקו של העורר בפרשה הוא מרצוי. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי מסוכנותו של העורר הרבה, כפי שנלמד מההעברות המיחסות לו כמו גם מעבоро הפלילי. בהקשר זה צוין כי במהלך שנת 2019 העורר הורשע שלוש פעמים בעבירות איזומים ותקיפה (שאותן ביצעו בין השנים 2017-2019) ובמהמשך לכך הוטלו עליו בתייק אחד עונשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ובתיקים האחרים עונשי מאסר על תנאי. לנוכח כל האמור, בית המשפט המחוזי קבע כי לא ניתן להשיג את תכליות המעצר בדרך של חלופה למעצר מאחרי סוג וברית, וממילא אין מקום להורות על ערכית תסקיר מעצר בעניינו.

8. העורר הגיש עرار על החלטה זו, אך ביום 6.6.2021, לאחר ששמע את העורתו של בית משפט זה, חזר בו המערר תוך שמירת זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר "ככל שיתקימנו התנאים לכך" (בש"פ 3834/21, השופט ע' גروسקווף).

9. ביום 20.7.2021 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה המורה על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. בשלב זה העורר לא ביקש את שחרורו מעצר, אלא רק להורות על הגשת תסקירות של שירות המבחן בעניינו, אשר יתאפשר לאפשרות העברתו לחופפת מעצר. העורר ציין בבקשתו כי מוצדק להזמין תסקיר מעצר כבר עתה בשל כך שהגשת תסקירים מטעם שירות המבחן אורך לעיתים פרק זמן ארוך, לנוכח עומס העבודה המוטל עליו. המדינה התנגדה לבקשתו וטענה כי לא התקיימה עילה המצדיקה שינוי של החלטת המעצר בשלב זה.

10. בית המשפט המחויז דחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר בציינו כי מאז שניתנה ההחלטה המורה על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו עברו פחות מ חודשים, וכי לא חל בתקופה זמן זו שינוי נסיבות המצדיק בחינה מחדש של החלטת המעצר. בית המשפט המחויז הוסיף כי במידה מסוימת ההיפך הוא הנכון, שכן משפטו של העורר מתנהל בקצב מהיר.

11. בערר שבפני טוען העורר כי שגה בית המשפט המחויז בכך שדחה את בקשתו להזמין תסקירות של שירות המבחן בעניינו. לטענת העורר, משך הזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה המעצר – חודשים ימים – בצירוף עם פרק זמן לצפי לחולף עד להגשת התסקירות, בהתחשב בעומס העבודה המוטל על שירות המבחן ובחייב תשרי העומדים בפתח, עולה כדי "זמן ניכר", כמשמעותו בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). משכך, לשיטתו, מוצדק לדון כבר עתה בבקשתו לעיון חוזר בהחלטת המעצר. העורר מוסיף וטוען כי המדינה גוררת את רגליה בניהול התקיק והבעברת חומריה החקירה לעיונו. כמו כן מדגיש העורר כי בקשתו לעיון חוזר נדחתה על-ידי בית המשפט המחויז בפסקה אחת, מבלי שטענותיו נבחנו לגוף ולא הנמקה של ממש.

12. הדיון בערר התקיים בפני ביום 10.8.2021. בא-כוcho של העורר טוען כי אמנם טרם חלף פרק זמן המצדיק בחינה מחדש של הבקשתו לעיון חוזר, אך בהתחשב בפרק הזמן הנדרש להכנת תסקירות, היה מקום שבית המשפט המחויז יורה על הזמןתו. בדרך זו, כר הנטען, התסקירות יהיה מוקן במועד המתאים לבחינת הבקשתו לעיון חוזר.

13. מנגד, עמדת המדינה היא שדין העורר להידוחות. לשיטת המדינה, לא חלף פרק זמן שיש בו כדי להצדיק עיון חוזר אף לא התרחש שינוי נסיבות. מכל מקום, לשיטת המדינה, אף לגוף הדברים אין הצדקה לשנות מהחלטת המעצר, לנוכח מסוכנותו של העורר.

דין והכרעה

14. דין העורר להידוחות, בשל כך שבעת זו לא קמה עילה לעיון חוזר בהחלטת המעצר.

15. סעיף 52 לחוק המעצרים מונה שלושה תנאים חלופיים שבהתקיימים ניתן יהיה לדון בבקשתו לעיון חוזר בהחלטת

המעצר. זו לשונו של הסעיף:

"עוצר, משוחרר בעורובה או טובע רשיי לפנות לבית המשפט בבקשת לעוון חזרה, בעניין הנוגע למעצר, לשחררו או להפרת תנאי השחרור בעורובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעט מזמן ההחלטה".

בעניינו, טוען העורר להתקיימותה של החלופה האחורונה – לפיה "עבר זמן ניכר מעט מזמן ההחלטה" המורה על מעצרו. באופן יותר קונקרטי, טענת העורר היא כי אף אם לא ניתן לראות בפרק הזמן שחלף "זמן ניכר", הרי שעתיד לחולף "זמן ניכר" עד שעניינו יבחן בשנית על-ידי בית המשפט המוחזוי ולכן מוצדק לפתח בהליך העוון המוחודש כבר עתה באמצעות הזמנת تسקיר של שירות המבחן מבעוד מועד.

16. אין לקבל טענה זו. לא ניתן לראות בפרק הזמן של חודשיים שחלף מאז נדון עניינו של העורר "זמן ניכר", המצדיק עוון מחדש בהחלטה. בהיעדר הצדקה לכך, לא ניתן אף להורות על הגשת תסקיר "על חשבונן" העתיד לבוא.

17. יתר על כן, אף לגוף העניין לא שוכנעתי כי יש הצדקה בשלב זה לשנות מהחלטת המעצר. כפי שציין בית המשפט המוחזוי, כתוב האישום, הראיות לכואורה שהוצעו ועbero הפלילי המכובד של העורר מקימים עילת מעצר בשל מסוכנותו הגבוהה, באופן המצדיק את מעצרו מאחריו סורג ובריח. על רקע זאת, אף לא מצאתי טעם בטענה שהחלטתו של בית המשפט המוחזוי לא הייתה מונומקט במידה מסוימת.

18. סוף דבר: העורר נדחה.

ניתנה היום, י' באול התשפ"א (18.8.2021).

שפט